

רשומות

ספר החוקים

4 בספטמבר 1953

134

כ"ד באלול תשי"ג

עמוד

162

חוק האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ג—1953

163

חוק שירות לאומי, תשי"ג—1953

165

חוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואין וגירושין), תשי"ג—1953

חוק האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ג — 1953 *

1. **פירושים** בחוק זה —
 "בית ספר לרפואה" פירושו — אוניברסיטה או בית ספר לרפואה בישראל שהוכרו על פי פקודת מתעסקים ברפואה, 1947 י.
2. **ביתור נויות** גוייתו של אדם שהסכים בכתב כי תשמש למטרות מדעיות, וכן גוייתו של אדם שהרשאי לדרוש אותה לפי התקנות לא דרש אותה תוך הזמן ובדרך שנקבעו בתקנות — מותר לבתרה בבית ספר לרפואה לצרכי לימוד ומחקר.
3. **חוכות הודעה ופסירה** מי שברשותו גויה כאמור בסעיף 2, יודיע על כך לבית הספר לרפואה וימסרנה לו לפי דרישתו, תוך הזמן ובדרך שנקבעו בתקנות; אך אין הוראה זאת חלה על מי שהגויה נמסרה לו לשם קבורה בלבד.
4. **אי תחלת הוראות פקורת גריאות העם** הוראות הסעיפים 8 (2) ו-22 (6) (א) של פקודת בריאות העם, 1940, לא יחולו על גויה כאמור בסעיף 2 ובמקומם יבואו הוראות שייקבעו בתקנות.
5. **קבורה** (א) לא יאוחר משנה מהיום שבו נתקבלה הגויה בבית הספר לרפואה יובאו הגויה וחלקיה המבוותרים לקבורה לפי דיני העדה הדתית שעמה נמנה המת ובית הספר לרפואה ישא בכל הוצאות הקבורה.
 (ב) מותר לבית הספר לרפואה לשמור על הגויה או על חלקים ממנה, אם הסכים לכך הנפטר בכתב, או אם הרשאי לדרוש אותה לפי התקנות לא התנגד לכך תוך הזמן ובדרך שנקבעו בתקנות.
6. **ביתוחי אנטומיה פתולוגית** מותר לרופא לנתח גויה לשם קביעת סיבת המוות או כדי להשתמש בחלק ממנה לריפוי של אדם, אם נקבע בתעודה שנחתמה על ידי שלושה רופאים שהוסמכו לכך בהתאם לתקנות, כי הגיתוח משמש לאחת המטרות האמורות.
7. **עונשין** (א) המוסר גויה לבית ספר לרפואה שלא נתמלאו לגבה הוראות סעיף 2, המבתר גויה שלא ברשות בית ספר לרפואה או המנתח גויה שלא לפי הוראות סעיף 6, דינו — מאסר שלוש שנים או קנס 1500 לירות או שני הענשים כאחד.
 (ב) העובר על הוראות סעיף 3 או סעיף 5 (א), דינו — מאסר שנה אחת או קנס 500 לירות או שני הענשים כאחד.
8. **ביצוע ותקנות** שר הבריאות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצוע, לרבות תקנות בדבר מתן הודעה על המוות.
9. **סייג** חוק זה לא יפגע בהוראות פקודת חוקרי סיבות מוות.

יוסף סרלין
 שר הבריאות

משה שרת
 שר החוץ

ממלא מקום ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
 נשיא המדינה

* נחשב בכנסת ביום ט"ו כאלול תשי"ג (28 באוגוסט 1953): הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 102 מיום י"ח כסיון תשי"ג (25.5.53), עמ' 168.
 ע"ר סס' 1037 מיום 20.12.47, תוס' 1, עמ' 202.
 ע"ר סס' 1005 מיום 20.12.40, תוס' 1, עמ' 191.
 חוקי א"י, כרך א', פרק ס"ה, עמ' 307.

חוק שירות לאומי, תשי"ג—1953 *

1. בחוק זה —
 .בת שירות פירושו — אשה שפוטרה מחובת שירות בטחון לפי סעיף 11 (ד) לחוק שירות בטחון, תשי"ג—1949, והיא באחד הגילים מ-18 עד 26 ועד בכלל;
 .שירות לאומי פירושו — אחד מאלה:
 (1) שירות בעבודה חקלאית או בהכשרה חקלאית, אם בישוב חקלאי דתי או במוסד חקלאי דתי;
 (2) שירות עבודה למען צבא-הגנה לישראל, או שירות עבודה אחר למען בטחון המדינה;
 (3) שירות במחנה עולים, במעברה או במוסד לחינוך, לסעד או לטיפול רפואי;
 (4) שירות עבודה במוסד אחר של המדינה שנקבע על ידי השר כמוסד לצורך חוק זה;
 .השר פירושו — חבר הממשלה שהממשלה העניקה לו את הסמכות לביצוע חוק זה.
2. בת שירות חייבת בשירות לאומי של 24 חודשים.
3. השר ימנה מתקחים לצורך חוק זה המינימום יכול להיות כללי או מסווג, והודעה עליו תפורסם ברשומות.
4. (א) טיב השירות הלאומי, תנאיו, מקומו וזמנו ייקבעו על ידי מפקח בצו.
 (ב) את סוג השירות במסגרת השירות הלאומי יקבע המפקח בשים לב לבחירתה של בת השירות.
5. צו המסדיר עניני משמעת לא יינתן, אלא על ידי מפקח שמינימום כללי.
6. לא יתן מפקח צו לפי סעיף 4, אלא לגבי בת שירות שנמצאת כשרה מבחינה רפואית לשירות לאומי. הוראות חוק שירות בטחון, תשי"ג—1949, בדבר קביעת הכושר לשירות בטחון יחולו, בתיאומים שייקבעו בתקנות, על קביעת הכושר לשירות לאומי.
7. חישוב הגילים לצורך חוק זה ייעשה לפי הוראות חוק שירות בטחון, תשי"ג—1949, בדבר חישוב הגילים.
8. בת שירות שפוטרה משירות בטחון מטעמים שבדת, תובטח לה בשעת שירותה הלאומי האפשרות לשמור על אורח חיים דתי, לפי כללים שייקבעו בתקנות.
9. בת שירות חייבת למלא בשירות לאומי כל תפקיד שהוטל עליה כדין, ולציית לכל הוראות חוקית שניתנה על ידי הממונה עליה בשעת שירותה.
10. לענין פקודת הפיצויים לעובדים, 1947, ולענין כל חוק הקובע ביטוח חובה בפני פגיעה בעבודה, דין בת שירות בשירות לאומי כדין עובדת; ודין מי שאצלו היא עובדת כדין מעבידה.

* נתמכל כנסח ביום ט"ו באלול תשי"ג 20 באוגוסט 1953; הצעת החוק ודברי הסכר נתפרסמו בהצעות חוק 173 סיום ה' כאב תשי"ג (20.7.53), עמ' 288.
 1 ספר החוקים 25 סיום ב"א באלול תשי"ג (15.8.49), עמ' 271.
 2 פ"ר טמ' 1004 סיום 16.8.47, חוס' ג, עמ' 163.

11. החובות של מי שעובדת אצלו בת שירות. בקשר לשירותה הלאומי, ייקבעו על ידי מפקח בצו.	חובות המעסיקים
12. אשה נשואה פטורה מחובת שירות לאומי. בסעיף זה, אשה נשואה לרבות אם לילד, אשה הרה ואשה שנישואיה בתקופת שירותה הלאומי.	פטור
13. השר ימנה ועדות לשירות לאומי כלליות או מיוחדות, שיהיו רשאיות לשחרר מחובת שירות לאומי, או לדחות את השירות, מטעמי משמחה, חינוך, משק או אורח חיים משפחתי מיוחד. הגשת בקשה לוועדה לא תדחה את חובת השירות, אלא אם הוועדה תצווה כך.	שחרור על ידי ועדות
14. השר רשאי לשחרר מחובת שירות לאומי מאחד הטעמים המנויים בסעיף 13, אם ביזמתו ואם על פי ערר על החלטת ועדה לשירות לאומי.	שחרור על ידי השר
15. צו לפי חוק זה יכול להיות אישי או לסוג מסויים של בני אדם ואין חובה לפרסמו ברשומות. הצו מחייב את האדם שעליו הוא חל מן הזמן שהגיע לידיעתו.	צווים - הוראות כלליות
16. צו שנשלח בדואר רשום לפי בחובת מגוריו הקבוע של האדם שעליו הוא חל, רואים אותו כאילו הגיע לידיעת אותו אדם בתום 72 שעות מזמן שנמסר לדואר למשלוח.	צו שנשלח בדואר
17. מי שעשה אחד מאלה: (1) לא מילא חובה המוטלת עליו לפי חוק זה; (2) סירב לציית להוראה שניתנה לו כדין או התרשל במילוייה.	עבירות
דינו -- מאסר שנה או קנס אלף לירות או שני הענשים כאחד, ואם לא מילא חובה המוטלת עליו לפי חוק זה בכוונה להשתמט משירות לאומי, דינו -- מאסר שלוש שנים.	
18. ניתן צו לפי חוק זה המטיל על בת שירות חובה שיש למלא בזמן שנקבע בצו, והיא לא מילאה את החובה באותו זמן, יעמוד הצו בתקפו לגביה עד שהיא תמלא את החובה; הוראת סעיף זה אינה גורעת מאחזיותה הפלילית של בת שירות על אי מילוי חובה בזמן שנקבע בצו, וחובה בדין על אי מילוי חובה המוטלת עליה אינה פוטרת אותה מאותה חובה.	חוקת צווים
19. השר רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצוע חוק זה.	תקנות
20. חוק זה אינו חל על בת שירות שפוטרה מחובת שירות בטחון, בין לפני תחילת תקפו של חוק זה ובין לאחר מכן, ובלבד שפוטרה על פי בקשה שהוגשה לוועדת פטור לפני יום א' באב תשי"ג (13 ביולי 1953).	תחולה

גולדה מאירסון
שרת העבודה

משה שרת
שר החוץ
ממלא מקום ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואין וגירושין), תשי"ג-1953 *

שיפוט בעניני נישואין וגירושין	1. עניני נישואין וגירושין של יהודים בישראל אורחי המדינה או תושביה יהיו בשיפוטם היחודי של בתי דין רבניים.
עריכת נישואין וגירושין	2. נישואין וגירושין של יהודים ייערכו בישראל על פי דין תורה.
שיפוט אנכי נירושין	3. הוגשה לבית דין רבני תביעת גירושין בין יהודים, אם על ידי האשה ואם על ידי האיש, יהא לבית דין רבני שיפוט יחודי בכל ענין הכרוך בתביעת הגירושין, לרבות מזונות לאשה ולילדי הווג.
שיפוט בעניני מזונות	4. הגישה אשה יהודיה לבית דין רבני תביעת מזונות, שלא אנכי גירושין, נגד אישה היהודי או נגד עזבוגו, לא תישמע טענת הנתבע שאין לבית דין רבני שיפוט בענין.
שיפוט בעניני חליצה	5. תבעה אשה מיבמה בבית דין רבני מתן חליצה, יהא לבית הדין הרבני שיפוט יחודי בענין התביעה, לרבות מזונות לאשה עד יום מתן החליצה.
כפיה לפתו נס ולקבלתו	6. ציווה בית דין רבני בפסק-דין סופי לכפות איש לתת גט פיטורין לאשתו או לכפות אשה לקבל גט פיטורין מאישה, רשאי בית משפט מחוזי, כתום ששה חדשים מיום מתן הצו, לפי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, לכפות במאסר לציית לצו.
כפיה לפתו חליצה	7. ציווה בית דין רבני בפסק דין סופי לכפות איש לתת חליצה לאלמנת אחיו, רשאי בית משפט מחוזי, כתום שלושה חדשים מיום מתן הצו, לפי בקשת היועץ המשפטי לממ- שלה, לכפות במאסר לציית לצו.
סופיות של פסק דין	8. לצורך הסעיפים 6 ו-7 יראו פסק דין כסופי כשאין עוד ערעור עליו.
שיפוט על פי הסכמת	9. בעניני המעמד האישי של יהודים כמפורט בסעיף 51 ל, דבר המלך במועצתו על ארץ-ישראל 1922-1947" או בפקודת הירושה, אשר בהם אין לבית דין רבני שיפוט יחודי לפי חוק זה, יהא לבית דין רבני שיפוט לאחר שכל הצדדים הנוגעים בדבר הביעו הסכמתם לכך.
תקפת של פסקי דין	10. פסק דין שניתן, אחרי הקמת המדינה ולפני תחילת תקפו של חוק זה, על ידי בית דין רבני לאחר דיון במעמד בעלי הדין, ושהיה ניתן כדין אילו אותה שעה היה חוק זה בתוקף, רואים אותו כאילו ניתן כדין.
כיצוד	11. שר הדתות ממונה על ביצוע חוק זה.

משה שפירא
שר הדתות

משה שרת
שר החוץ
ממלא מקום ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נחקק בכנסת ביום ט"ו באייר תשי"ג (26 באוגוסט 1953); חצעת התוק ורכרי הסבר נהפוטפו כחצעות חוק 168 מיום כ"ו באייר תשי"ג (12.5.53), עמ' 186.

הוטס עיי המוציס הממשלה

הדפסה חוזרת מאי 1979

2.70 לירות